

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.638/2009/43. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2010. évi április hó 21. és május hó 27. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2010. évi június hó 9. napján kihirdette a következő

ítéletet:

A bűnszervezet tagjaként elkövetett jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés bűntette miatt I.rendű vádlott és társai ellen indult büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2009. évi június hó 12. napján kihirdetett 12.B.302/2007/244. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

I.rendű , II.rendű és XII. rendű vádlottak vonatkozásában az ítéletet hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasítja.

IX.rendű vádlott cselekményét bűnsegédként elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntette kísérletének [Büntető törvénykönyv 282/A. § (1) bekezdés III. fordulat és (3) bekezdés] minősíti.

VI.rendű vádlottnál a bűnszervezetben elkövetés megállapítását mellőzi.
A felfüggesztés próbaidejének tartamát 2 (kettő) évre felemeli.

IX.rendű vádlott büntetését 1 (egy) évre enyhíti, a felfüggesztés próbaidejének tartamát 2 (kettő) évre csökkenti.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege helyesen 8.146.044 (nyolcmillió-egyszáznegyvenhatezer-negyvennégy) forint, amelyből IV.rendű vádlottat 89.142 (nyolcvankilencezer-egyszáznegyvenkettő) forint, V.rendű vádlottat 54.600 (ötvennégyezer-hatszáz) forint terheli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

III.rendű, IV.rendű és V.rendű vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztések tartamába.

A fellebbezési eljárásban összesen 3.370.145 (hárommillió-háromszázhetvenezer-egyszáznegyvenöt) forint bűnügyi költség merült fel, amelyből III.rendű vádlottat 40.980 (negyvenezer-kilencszáznolcvan) forint, V.rendű vádlottat 4.500 (négyezer-ötszáz) forint, VII.rendű vádlottat 48.803 (negyvennyolcezer-nyolcszázhárom) forint terheli, 137.533 (egyszázharminchétezer-ötszázharminchárom) forint kirendelt védői díjat az állam visel.

II.rendű vádlott születési ideje helyesen, lakcíme: ...

V.rendű vádlott lakcíme helyesen: ...

VII.rendű vádlott lakcíme: ...

VIII.rendű vádlott lakcíme: ..., személyi igazolvány száma:

I.rendű, II.rendű és XII. rendű vádlottak előzetes letartóztatását fenntartja a megismételt eljárásban a tárgyalás előkészítése során hozandó határozatig.

E rendelkezés ellen fellebbezésnek van helye.

Indokolás:

A megyei bíróság ítélete ellen a kihirdetést követően az ügyész a nyilatkozattételre három napot tartott fenn, majd fellebbezést jelentett be a vádlottak terhére - kivéve VI.rendű vádlottat - a következőkben írtak szerint:

I.rendű, III.rendű, V.rendű vádlottak büntetésének súlyosítása,

II.rendű vádlott, IV.rendű és X.rendű vádlottak esetében eltérő tényállás megállapítása és súlyosítás,

VIII.rendű vádlottnál téves minősítés - befejezett a cselekmény -, valamint a bűnszervezet megállapításának mellőzése miatt, a büntetés súlyosításáért,

IX.rendű vádlott esetében szintén téves minősítés miatt - befejezett bűncselekmény, jelentős mennyiségre és bűnszervezetben való elkövetés megállapításáért - és súlyosítás,

X.rendű vádlott tekintetében téves minősítés miatt - befejezett cselekmény, jelentős mennyiségű kábítószerre és bűnszervezetben való elkövetés megállapításáért - és súlyosítás,

XI.rendű vádlottnál eltérő tényállás megállapítása és téves minősítés - jelentős mennyiségre bűnszervezetben elkövetésért -, a vagyonelkobzás mellőzése miatt és súlyosítás,

XII. rendű vádlottat érintően eltérő tényállás megállapítása és súlyosítás érdekében.

I.rendű vádlott és a védője a bűnszervezet téves megállapítása miatt és enyhítésért, II.rendű vádlott az indok megjelölése nélkül, a védője elsősorban a vádlott tagadására tekintettel felmentésért, továbbá a bűnszervezet téves megállapítása és téves minősítés miatt, az előzetes letartóztatás további fél éves idejének beszámítása, III.rendű vádlott enyhítésért, a védője a minősítés megváltoztatása, a bűnszervezet mellőzése érdekében és enyhítésért, IV.rendű vádlott enyhítésért, a védője úgyszintén enyhítésért, a minősítés téves megállapítása miatt, a bűnszervezet mellőzéséért fellebbezett.

V.rendű vádlott enyhítésért, a védője a tényállás és a minősítés helyesbítése céljából, valamint enyhítésért, VI.rendű vádlott vádlott 3 napot tartott fenn, mert idegállapota miatt nem tudott figyelni, a védője szintén 3 napot tartott fenn, majd enyhítésért, továbbá a bűnügyi költség mérséklése és a vagyonelkobzás mellőzése végett fellebbezett.

X.rendű vádlott az elsőfokú ítélet kihirdetésekor nem volt jelen, tartózkodási helye ismeretlenné vált, az elsőfokú bíróság részére az ítéletet hirdetmény útján kézbesítette, s elfogató parancsot adott ki ellene. A védője a tényállás és a minősítés megváltoztatása és enyhítés végett fellebbezett.

XIV.rendű vádlott a fellebbezés indokát nem jelölte meg, a védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, XI.rendű vádlott vádlott az okra való hivatkozás nélkül, a védője felmentésért fellebbezett.

XII. rendű vádlott azért fellebbezett, mert igazságtalannak tartotta az ítéletet, a védője egyrészt a bűnszervezet téves megállapítása miatt, továbbá a tárgyaláson tett vallomás alapul vételével részbeni felmentés és enyhítés érdekében fellebbezett.

Az ügyészi fellebbezés részletes indokolásában

- I.rendű vádlott esetében a tényállás 7. pontjában megállapítottakat kifogásolta, mely szerint az elsőfokú bíróság nem látta megállapíthatónak azt, hogy X.rendű vádlott a megbízásából más alkalommal sikerrel csempészett volna kábítószer, illetőleg több személyt közvetített részére drogfutárnak.

- II.rendű vádlott tekintetében nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, minthogy e vádlott azon részcselekményei is belföldön elkövetettnek minősülnek, amelyekre nézve nem állapított meg tényállást. Utalt arra is, hogy e vádlott a börtönből is tudta irányítani a szervezetét, ekként V.rendű vádlott útjainak a szervezésében is részt vett. Kifogásolta azt is, hogy a tényállás 8. pontjában írtakat illetően a tényállás nem tartalmazza a II. rendű vádlott cselekvőségét, de hiányos e vonatkozásban az indokolás is.

- III.rendű vádlottal kapcsolatban azt emelte ki, hogy a tényállás 1/B/b. pontjában megállapított cselekményrész nem vette figyelembe a hatóanyag tartalom megállapításánál, illetőleg a bűnösség tekintetében sem vont le megfelelő, s helytálló következtetést.

- IV.rendű vádlottal kapcsolatban a 2. tényállással összefüggésben a megszerzett kábítószer mennyiségének téves megállapítására hivatkozott, amely a bizonyítékoknak megfelelően 1336 gramm volt.

Az önkéntes elállással kapcsolatban elfoglalt jogi indokokkal nem értett egyet, hiszen a vádlott nem önként és végleg hagyott fel a kokain mennyiség csempészésével, továbbá a kábítószer átvételével a cselekményrész befejezetté vált. Ennek folytán ez a vádlotti magatartás, továbbá a bűnsegédi bűnrészesség nem lehet javára értékelendő körülmény, minthogy részt vett ... beszerzésében.

- VII.rendű vádlott esetében az 5/a. pontban megállapított cselekményrészről illetően a kábítószer mennyiségét vitatta, álláspontja szerint 3000 grammra vonatkozó bizonyítékok

állnak rendelkezésre. Ezen túl terhére róható az a további cselekvőség, amely VIII.rendű vádlott beszerzésében realizálódott.

- VIII.rendű vádlottat érintően azt hangsúlyozta, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a bűnszervezetben való elkövetést nem látta megállapíthatónak. A körülmények ismerete alapján tisztában kellett lennie azzal, hogy tartósan kábítószer csempészetre berendezkedett bűnszervezet keretében működő szervezet megbízásából csempész kábítószert.

- XIV.rendű vádlott tekintetében mind a hatóanyag tartalom mennyiségét, mind a bűnszervezet meg nem állapítását vitatta. ... ugyanis 25000 gramm kábítószert akart csempészni, s ehhez kapcsolódott IX.rendű vádlott cselekvősége. A bűnszervezet keretében való elkövetést átfogó tudattartalmat az elsőfokú bíróság által felhívott telefonbeszélgetések is bizonyítják (voltak emberei, akik kábítószer futárnak jelentkeztek, XII. rendű vádlott közvetlen kapcsolata ő volt).

- X.rendű vádlottnak úgyszintén tisztában kellett lennie a bűnszervezet keretében történő kábítószer csempészettel. Ugyanakkor azt is bizonyítottan látta, hogy nagyobb mennyiségű volt az általa csempészett kábítószer, továbbá 2000. és 2005. közötti években több személyt beszervezett futárnak. A jogi minősítéssel összefüggésben arra hivatkozott, hogy a cselekmény befejezett, nem csupán kísérleti szakban maradt.

- XI.rendű vádlott terhére is megállapíthatónak tartotta a bűnszervezetben való elkövetést, továbbá szükségesnek tartotta a vagyonelkobzás alkalmazását.

- XII. rendű vádlott esetében a megállapított tényállást vitatta, s a konkrét indokokat a 2. és a 3. ponttal kapcsolatban fejtette ki, utalva a telefonbeszélgetésekre, valamint arra, hogy a 3/c. pontban írtak is részét képezik a vádnak.

A titkos információgyűjtés eredményének felhasználását illetően nem értett egyet az elsőfokú bíróság jogi indokaival, így azoknak a telefonbeszélgetéseknek a bizonyítékok köréből történő kirekesztésével, amelyeket az érintettek 2005. április 15. napját követően folytattak.

A továbbiakban az indoklás az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásban rögzítetteket érintő - a kifejtett indokoknak és álláspontnak megfelelő - helyesbítések és pontosítások szükségességét veti fel. Az elsőfokú ítélet megváltoztatását tartja indokoltnak:

A vádlottakkal szemben - ide nem értve természetesen VI.rendű vádlottat - hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabását, VIII.rendű, IX.rendű, X.rendű és XI.rendű vádlottak tekintetében a bűnszervezet keretében való elkövetés megállapítása mellett - a végrehajtás felfüggesztésének mellőzését, közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását, XI.rendű vádlottnál az Erste Banknál vezetett bankszámlákra vonatkozó vagyonelkobzás alkalmazását is indítványozta.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn, s kifejtette a védelmi fellebbezésekkel kapcsolatos álláspontját is.

X.rendű vádlott tekintetében az indokolási kötelezettség felülbírálat akadályát jelentő hiányára - 7. tényállás - hivatkozott. Ez érintette I.rendű vádlottat is, azonban az nem volt hatással sem a bűnösségre, sem a jogi minősítésre, sem a büntetés kiszabására. XII. rendű vádlottnál ugyanilyen hatása van a vád kimerítése hiányának - 2. és 3/c. tényállás -, minthogy az csupán két részcselekménnyel függ össze.

II.rendű vádlottnál a Büntetőeljárásról szóló törvény 351. §-a (2) bekezdésének b/ pontjában megfogalmazott megalapozatlansági okra utalt, amely abban nyilvánult meg, hogy egyes részcselekményeket illetően az elsőfokú bíróság nem állapított meg tényállást - 1/A/c-f., 10., 12. pontok - .

Egyetértett a bizonyítási indítványok elutasításának indokaival is, továbbá az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, amelyet a 2005. április 15. napja után rögzített telefonbeszélgetések anyagának bizonyítékként történő fel nem használhatóságával kapcsolatban kifejtett.

II.rendű vádlott tekintetében részletes indokát adta annak, hogy miért tartja tévesnek az elsőfokú bíróságnak az anyagi jogszabály - Büntető törvénykönyv 3. §-ában írt területi hatály - értelmezését. E körben az 1/2007. Büntető Jogegységi határozat mellett az irányadónak tekintett 155. számú Büntető Kollégiumi állásfoglalás 2/a. pontjára, s több eseti döntésre utalt, továbbá idézett a megállapított ítéleti tényállásból. Mindezek összevetésének eredményeként az állapítható meg, hogy e vádlott vád tárgyává tett cselekvősege a forgalomba hozatal megkezdéseként értékelendő, ezáltal a cselekménye belföldön elkövetettnek minősül. (Az ügyészi fellebbezésnek a 8. pontban írtakkal kapcsolatos részét nem tartotta fenn.)

X.rendű vádlottal kapcsolatban olyan telefonbeszélgetésekre hivatkozott, amelyet az elsőfokú bíróság elmulasztott a mérlegelési körébe vonni, amely részbeni felderítetlenséget eredményezett. E körben további telefonbeszélgetéseket meg is jelölt - 221., 225., 267. oldal - és XII. rendű vádlott vallomását emelte ki.

III.rendű vádlottat érintően a tényállás, valamint a táblázat, továbbá a vagyonelkobzás körében írtak ellentmondására hívta fel a figyelmet.

IV.rendű vádlottnál a tényállásban írtakat vitató ügyészi fellebbezést szintén nem tartotta fenn. Ugyanakkor a kifejtett indokaival cáfolta az önkéntes elállás megállapítását, minthogy e vádlott ...-ban a ... nevű személytől a kábítószerát vette, a megvalósított magatartásával cselekvőségét befejezett kísérletnek kell értékelni, ezáltal az önkéntes elállás szóba sem kerülhet.

IX.rendű vádlott tekintetében a tényállás kiegészítését - az indoklás 96. oldalának negyedik bekezdésében írtakkal - tartotta szükségesnek, s a jogi minősítésre is kihatással bíró téves következtetés helyesbítését. Ennek megfelelően a felbujtói felelőssége a ... által

csempészni kívánt kábítószer mennyiségéhez - mint a tettesnek a cselekvőségéhez - igazodik.

Nem osztotta X.rendű vádlott cselekményével kapcsolatban kifejtett jogi álláspontot sem, amely azt alkalmatlan eszközzel elkövetett kísérletként értékelte.

A bünszervezetben elkövetés kapcsán elfoglalt helytálló ügyészi álláspontot és indokokat fenntartva, VIII.rendű, IX.rendű és X.rendű vádlottak tekintetében is megállapíthatónak tartotta azt helyes jogi következtetés eredményeként.

VI.rendű vádlott tekintetében észrevételezte, hogy a beszámítási képességének súlyos fokú korlátozottsága miatt pénzbüntetés kiszabása is elegendő, míg a próbaidő tekintetében - a kötelező legrövidebb tartama büntett esetén két év - a korlátlan enyhítés ekként nem értelmezhető.

Nyilvános ülés tartására tett indítványt azzal, hogy a részletes érdemi indítványát akkor fogja előterjeszteni.

Több vádlott szintén írásban indokolta a bejelentett fellebbezését, s ekként tett XII. rendű vádlott védője is.

IV.rendű vádlott a 8. sorszám alatti beadványában azt hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mert nincs felderítve, hiányos, ellentétes az iratok tartalmával és helytelen következtetéseket tartalmaz. Hivatkozott továbbá arra, hogy a vádlotti előadások nincsenek alátámasztva, hazugság, félrevezetés, kitalált történetek, eltúlzott, elferdített közlések jellemzik azokat. Felsorolta és részletezte - a megfelelő oldalak megjelölésével - az elsőfokú ítélethez kapcsolódó megjegyzéseit, valamint kritikái megállapításait. Kiemelte, hogy a 2005. május 9. napján tett vallomását a mai napig fenntartja.

A titkos információgyűjtés alkalmazásával összefüggésben kifogásolta azt, hogy a nyomozás elrendelését követően miért nem minősítették át titkos adatszerzésre.

Indokai alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

22. sorszám alatti beadványában a vonatkozó Alkotmánybírósági határozat és büntető eljárásjogi szabályok felhívásával a titkos információgyűjtés eredményének bizonyítékként történő felhasználását nem csak jogszabálysértőnek, de alkotmányellenesnek is tartotta. Kifogásolta a bünszervezetben történő elkövetés megállapítását is. Ugyanakkor az eljárás során felmerült bűnügyi költségnek a spanyol nyelvű beszélgetés fordításával, valamint az ibo tolmács igénybevételevel, továbbá a vegyész szakértő szakértői díjával kapcsolatban fogalmazta meg az aggályait, mely szerint indokolatlan azok felmerülte.

Nem értett egyet az önkéntes elállást vitató ügyészi állásponttal.

V.rendű vádlott az elsőfokú ítélet téves következtetésére hivatkozott, s arra, hogy a 2005. augusztus 15-én tett vallomását továbbra is fenntartja. Kizárólag a braziliai út tekintetében ismerte el a felelősségét, ellenben az ecuadori öt útja csupán kitaláció. A hallomásokon alapuló megállapításon kívül nincs semmilyen bizonyíték. A nyomozás és az elsőfokú

eljárás alatt elkövetett hibák és mulasztások miatt az ítélet esetleges hatályon kívül helyezést vetette fel - 9. sorszám -.

18. sorszám alatt I.rendű vádlott az egyes tényállási pontokat érintően leírta a védekezését. A tevékenységét akként foglalta össze, hogy az egyes részcselekmények tekintetében segédkezett, de olyan szervező, irányító szerepet nem töltött be, amely súlyos büntetés kiszabását indokolná, ezért annak enyhítését kérelmezte. Az enyhítő körülményeket is hangsúlyozta, közöttük az önkéntes hazatérését.

XII. rendű vádlott védője - 38. sorszám - elsődlegesen - a magyar bíróság joghatóságának hiánya miatt - az eljárás megszüntetését, másodlagosan megalapozatlanság okából az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, harmadsorban bizonyítás felvétele céljából tárgyalás tartását indítványozta. A bizonyítási indítványa a kábítószer függőség megállapítását célozta. Álláspontja szerint a vádlott terhére figyelembe vehető bizonyítékok alapján csak a kábítószerrel visszaélés büntetében való bűnösség megállapítására van lehetőség a saját kábítószer futári tevékenysége alapján. Az angliai ítélet elfogadása és beszámítása mellett a büntetés enyhítését tartotta szükségesnek.

Egyik elkövetési magatartási forma sem valósult meg Magyarországon, a beszerzés sem, a közegészségügy úgyszintén nem került veszélybe hazánkban, erre tekintettel kérte a joghatóság hiányának a megállapítását.

A megalapozatlanság körében hivatkozott arra a beismerő vallomásra, amely visszavonásra került, s amely így egyéb bizonyíték hiányában nem vehető figyelembe, kábítószer lefoglalása is csupán egy alkalommal történt.

Az angliai ítélet érvényének elismerésével összefüggésben előterjesztett, az eljárás felfüggesztésére irányuló indítványának az elutasítását is sérelmezte. Amennyiben a Fővárosi Bíróság elismeri az angliai ítélet érvényét, akkor ítélt dologról van szó, mert az angliai futárút a cselekménysorozat része volt.

A vádlott kábítószer függőségével kapcsolatban beszerzett szakértői véleményeken alapuló bizonyítékokat ellentmondásosnak ítélte, ezért a bizonyítás továbbfejlesztését tartotta szükségesnek.

Érdemi felülbírálat esetén a vádlott tárgyalási vallomásának és az angliai büntetőügy iratának értékelését kérte, ehhez kapcsolódóan pedig az eljárás felfüggesztését a Fővárosi Bíróságnak a külföldi ítélet érvényének elismerése tárgyában hozott döntéséig, majd ezt követően res iudicata címén az eljárás megszüntetését, avagy az angliai ítélet beszámítását.

Indokát adta annak, hogy miért kéri a bűnszervezet tagjakénti elkövetés mellőzését, s e körben utalt esetlegesen a bűnszövetség megállapításának a lehetőségére.

Végezetül a vagyonelkobzás mellőzését, másodlagosan mértékének csökkentését, valamint a bűnügyi költségnek a csökkentését is kérte.

A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában foglaltakkal, illetőleg annak indokaival is lényegében egyező tartalmú perbeszédet terjesztett elő.

X.rendű vádlott tekintetében az indokolási kötelezettség megsértése miatt, II.rendű vádlottat érintően pedig megalapozatlanság - Büntetőeljárásról szóló törvény 351. § (2)

bekezdés b/ pont - okából továbbra is az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását tartotta szükségesnek.

VII.rendű vádlott vonatkozásában nem tartotta fenn az ügyészi fellebbezésnek az 5/a. pont alatti tényállással kapcsolatos kifogását, mivel a csempészett kábítószer mennyiségét az első fokú bíróság mérlegeléssel állapította meg.

I.rendű és XII. rendű vádlottakkal szemben hosszabb tartamú fegyház, III.rendű, IV. rendű, V. rendű és VII.rendű vádlottak esetében pedig hosszabb tartamú fegyház és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabásával indítványozta a büntetés súlyosítását.

VIII.rendű és IX.rendű vádlottak terhére a bűnszervezetben való elkövetés megállapítására és a büntetés súlyosítására - fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása -, míg XI.rendű vádlott esetében kizárólag a felfüggesztés próbaideje tartamának a felemelésére tett indítványt.

I.rendű vádlott védője a büntetés enyhítése céljából bejelentett fellebbezést továbbra is fenntartotta a bűnszervezetben való elkövetés mellőzése okán és a megállapított bűncselekményekkel összefüggésben kialakult büntetés-kiszabási gyakorlatra figyelemmel.

II.rendű vádlott védője a magyar bíróság joghatóságának hiánya miatt elsődlegesen az eljárás megszüntetését, másodlagosan bizonyítottság hiányában e vádlott felmentését, valamint XI.rendű vádlott védelmében ugyancsak a vádlott felmentését kérte.

III.rendű vádlott védője az enyhítő szakasz alkalmazásával indokoltnak tartotta a büntetés enyhítését. Kifogásolta a 2005. április 15-e utáni telefonbeszélgetésekkel összefüggésben a híváslistáknak bizonyítékként történő figyelembe vételét, s továbbra is fenntartotta azt az álláspontját, hogy a bűnszervezet törvényi kritériumai nem valósultak meg.

IV.rendű vádlott védelmében a védő ugyancsak kitartott azon véleménye mellett, hogy a titkos információgyűjtés eredménye nem használható fel bizonyítékként az ügyészi indítvány és a nyomozási bíró határozatának hiányára is figyelemmel. Ennek jogkövetkezménye a vádlott felmentése, míg a bűnösség megállapítása esetén - a vádlotti vallomást alapul véve - az önkéntes elállásnak és a bűnszövetség mellőzésének a következménye a büntetés enyhítése lehet csak.

V.rendű vádlott tekintetében a védő a vádlottnak a fellebbezési eljárásban írásban előterjesztett részben beismerésnek tekintendő vallomását kérte figyelembe venni, amely a cselekmény lényegesen enyhébb minősítését, s a büntetés enyhítését vonja maga után. A vádlott terhére ugyanis kizárólag a 3/a. tényállásban megállapított cselekmény róható, ennél fogva mind a bűnszervezeti elkövetés, mind a kábítószer jelentős mennyisége kizárható. Felvetette ugyanakkor a joghatóság kérdését is, minthogy a vádlott ...-ba mezőgazdasági munkavégzés céljából utazott.

VI.rendű vádlott védője a vagyonelkobzás tekintetében - a törvényi rendelkezésre figyelemmel - nem tartotta fenn a fellebbezést, ugyanakkor a bűnszervezet mellőzését, a

korlátlan enyhítés lehetősége folytán elsődlegesen intézkedés alkalmazását, másodlagosan az anyagi feltételek fennállásának hiánya miatt felfüggesztett pénzbüntetés kiszabását kérte.

VII.rendű vádlott védője - az elsőfokú eljárásban előadott perbeszédre is utalva - kifogásolta, hogy az ítéleti tényállás és az abból levont következtetés feltételezéseken alapul. Kritikával illette VIII.rendű vádlott vallomásának bizonyítékként elfogadását, s a bűnszervezet megállapítását, hiszen a vádlott alkalomszerűen utazott ...-ba, nem volt tisztában egy szervezet jelenlétével, s azzal sem, hogy milyen anyag került a birtokába.

IX.rendű vádlott védője az elsődlegesen felmentésre, másodlagosan a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezést fenntartotta. A Büntetőeljárásról szóló törvény 351. §-a (2) bekezdésének b/ pontjában megfogalmazott megalapozatlansági okra hivatkozott, amelynek kiküszöbölésére, ennek folytán eltérő, s helyes tényállás megállapítására lehetőséget látott.

III.rendű vádlott bizonyítékként elfogadott vallomásának tartalmára utalást iratellenesnek tartotta, s ... eljárásbeli szerepét és tanúvallomását „érdekesnek” ítélte. Összességében az volt az álláspontja, hogy a bizonyítékok nem alkalmasak tényállás megállapítására, amelyre „komoly ítéletet” lehetne alapozni. Bűnösség megállapítása esetén az enyhítő szakasz alkalmazására - a belső arányosságra is figyelemmel - lehetőséget látott.

XII. rendű vádlott védője a fellebbezés írásban előterjesztett indokait fenntartva, azzal egyező tartalmú, több irányú kérelmet terjesztett elő, így elsősorban a magyar bíróság joghatósága hiányának a megállapítását és az eljárás megszüntetését.

Az érdemi felülbírálat körében megalapozatlanság és az indokolási kötelezettség megsértése miatt az ítélet hatályon kívül helyezését is kérte. Ezzel összefüggésben kiegészítő orvosszakértői vélemény - a kábítószer függőség tekintetében - beszerzésének szükségességére, ennél fogva tárgyalás tartására is utalt. Ezen túl továbbra is sérelmezte az eljárás felfüggesztésének és az iratok megküldésének elmaradását a Fővárosi Bíróság részére a külföldi ítélet érvényének elismertetése végett. Ennek jogkövetkezménye ugyanis a Büntetőeljárásról szóló törvény 373. § (1) bekezdés I/d. pontja alapján az eljárás megszüntetése.

Az angliai ítélet beszámítása és az előzetes letartóztatásban töltött idő tartama, valamint a bűnszervezet tagjakénti elkövetés mellőzése - esetlegesen a bűnszövetség megállapítása - folytán kitöltötnék tekinthető börtön-büntetés kiszabását, továbbá a vagyoneklobzás mellőzését avagy csökkentését, valamint a bűnügyi költség csökkentését is kérelmezte.

VIII.rendű és X.rendű vádlottak védői az elsőfokú bíróság ítéletével értettek egyet, s nem osztották az ügyészi álláspontot, ezért helybenhagyásra tettek indítványt.

A vádlottak közül III.rendű vádlott a 40. sorszám alatt előterjesztett beadványában írt indokainak figyelembe vételét kérte.

IV.rendű vádlott továbbra is kifogásolta a kábítószer függőség kérdésében keletkezett orvosszakértői véleményeket, s részletes indokát - azt írásban is csatolva - adta annak, hogy a titkos információgyűjtés eredménye véleménye szerint miért nem használható fel. A

büntetés enyhítése körében pedig az eltelt idő alatti magatartására és életkörülményeire hivatkozott.

o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o -

Az ítélet tábla a Büntetőeljárásról szóló törvény 348. §-ának (1) bekezdésében írtaknak megfelelően a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. E törvényhely (2) bekezdésére figyelemmel a felülbírálat nem terjedt ki a 9/a. pontban írt, kizárólag I.rendű és II.rendű vádlottakat érintő cselekmény-részre, minthogy azt a fellebbezések egyike sem támadta. A Büntetőeljárásról szóló törvény 361.-362. §-ában szabályozott nyilvános ülést tartott, minthogy tárgyalás kitűzésének - Büntetőeljárásról szóló törvény 363. §, Büntetőeljárásról szóló törvény 353. § -, így bizonyítás felvételének szükségessége nem merült fel. A következőkben részletezendőkre tekintettel XII. rendű vádlott védője által előterjesztett, s a bizonyítás továbbfejlesztésére irányuló indítvány tekintetében történő döntéshozatalra nem került sor.

Elsőként olyan jogkérdésekben kellett állást foglalni, amelyek a büntetőjogi felelősség megállapításának akadályát képezhetik, illetőleg behatárolhatják a felülbírálat terjedelmét.

XII. rendű vádlott tekintetében felvetődött a kétszeres eljárás tilalma, s ezzel összefüggésben res iudicata címén az eljárás megszüntetése, amely e vádlottal szemben az eljárás végleges lezárását jelentette volna eljárásjogi akadály miatt.

Leszögezendő, hogy a 12. tényállásban írt vádlotti cselekvőség, amely miatt ...-ban XII. r. vádlottat 4 év 6 hónapra ítélték, s a büntetését le is töltötte, a jelen eljárásban nem volt vád tárgyává téve. A ...-ban, 2005. május 8. napján tőle lefoglalt 313,72 gramm tiszta hatóanyag tartalmú kokain csempészése miatt bűnösségének ismételt megállapítására sem került sor, hiszen e cselekmény nem foglaltatik benne az elsőfokú ítélet 40. oldalán található táblázatnak sem a tényállási pontokat, sem a hatóanyag-tartalmat megállapító részében. (A 12-es tényállásban írtakat az első fokú bíróság kizárólag I.rendű vádlott terhére állapította meg.)

Az Európai Unió másik tagállamának bírósága által történt elítélésre figyelemmel az uniós joganyagot, s az Európai Bíróság esetjogát kellett segítségül hívni. A Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 54. cikke szól a kétszeres büntetés tilalmáról - ne bis in idem -, mely szerint az ellen a személy ellen, akit a Szerződő felek egyikében bírósági eljárás során jogerősen elítéltek, ugyanazon cselekmény alapján nem lehet egy másik Szerződő félnél vádat emelni. A jelen ügyben XII. rendű vádlott tekintetében nem sérült a ne bis in idem elve. Nem történt ugyanis vádemelés ugyanazon cselekmény miatt. Az Európai Bíróság az Esbroeck ügy kapcsán állást foglalt abban a kérdésben, hogy mi értendő az „azonos cselekmény” alatt. Az azonos cselekmény vonatkozásában egyedüli jelentősége „az egymáshoz elválaszthatatlanul kötődő konkrét körülmények együttesének” vagyis a történeti tényállásnak van [C-436/04. sz. ügy (2006) EBHT I-2333. 36. pont].

Az eddig írtak következményeként nem kerülhet sor XII. rendű vádlott tekintetében a Büntetőeljárásról szóló törvény 373. § (1) bekezdése I/d/ pontjának alkalmazására, s ítélt dolog címén az eljárás megszüntetésére. A magyar jog szerint egyébként ehhez további eljárási cselekmény is szükséges, mivel a külföldi ítélet érvényének elismerése esetén kell úgy tekinteni, hogy a cselekményt a magyar bíróság jogerősen elbírálta. Az ezzel kapcsolatos rendelkezések a 2007. évi XIII. törvénnyel módosított, s 2007. április 12. napjától hatályos 1996. évi XXXVIII. törvény 47-48. §-aiban nyertek szabályozást.

A másik alapvető, eldöntendő jogkérdés a joghatóság kérdése. Előjáróban leszögezendő, hogy magyar állampolgár által (bárhol) elkövetett cselekmény esetén ez a probléma fel sem merülhet a Büntetőeljárásról szóló törvény 3. §-ának (1) bekezdése értelmében, mely szerint a magyar törvényt kell alkalmazni (bármely állampolgár által) belföldön elkövetett bűncselekményre, illetőleg a magyar állampolgár külföldön elkövetett olyan cselekményére, amely a magyar törvény szerint bűncselekmény. A jogszabályhely értelmezése szerint a magyar állampolgárság önmagában megalapozza a magyar joghatóságot.

II. rendű vádlott külföldi állampolgár, s az első fokú bíróság jogi álláspontja szerint vannak olyan cselekményei, amelyeket külföldön követett el, s ez esetben a büntetőeljárás a Büntetőeljárásról szóló törvény 4. §-ának (3) bekezdése értelmében csak akkor folytatható le, ha a büntetőeljárás megindítását a legfőbb ügyész rendeli el. E feltétel nem teljesült, s ez büntethetőségi akadályt képez. Az ezzel való egyetértés esetén e vádlottat érintően a megalapozottság vizsgálata körében figyelmen kívül hagyhatók lennének az 1/A/c-f., a 10. és a 12. tényállási pontokban írt cselekmény-részek.

A Büntető törvénykönyv 3. §-ának (1) bekezdése első mondata értelmében a belföldön elkövetett bűncselekményre a magyar törvényt kell alkalmazni. A Büntető törvénykönyv 4. §-a (1) bekezdésének a/ pontja arra nézve is tartalmaz szabályt, hogy mely esetben kell a magyar törvényt alkalmazni a nem magyar állampolgár által külföldön elkövetett cselekményre. Ennek az a feltétele, hogy a cselekmény a magyar törvény szerint bűncselekmény és az elkövetés helyének törvénye szerint is büntetendő legyen. E törvényhely (3) bekezdése azonban további követelményként szükségessé teszi a büntetőeljárás megindításához, hogy azt a legfőbb ügyész rendelje el. A jelen ügyben legfőbb ügyészi büntetőeljárást megindító elrendelés nem volt, de ennek a szükségessége fel sem merült, minthogy az ítélőtábla álláspontja szerint valamennyi vád tárgyául szolgáló rész-cselekmény tekintetében helye van a magyar törvény alkalmazásának, a magyar bíróság eljárásának a Büntető törvénykönyv 3. §-ának (1) bekezdése alapján függetlenül az elkövető állampolgárságától.

A vád tárgya olyan cselekményegység - egy rendbelinek minősülő bűncselekmény -, amely több, különböző időpontokban megvalósított rész-cselekményekből áll össze, természetes egységet képezve. Ennek következtében amennyiben bármely rész-cselekményre kiterjed a magyar joghatóság, az kihat az egész cselekmény-egységre. Az előzőekben felhívott törvényi rendelkezés helyes értelmezése alapján a bűncselekményt belföldön elkövetettnek kell tekinteni, amennyiben a magyar büntető törvény szempontjából bármelyik jelentős

mozzanata megvalósult belföldön, mint ahogyan ezt az első fokú bíróság is rögzítette, de az ítélet tábla álláspontja szerint összességében helytelenül értelmezte.

A vád tárgyává tett bűncselekmény tényállási elemei időben és térben is eltérve, több ország területén, más-más konkrét elkövetési magatartás kifejtésével realizálódtak.

A Legfelsőbb Bíróság 1/2007. számú Büntető Jogegységi határozata - mely a kábítószerrel visszaélés bűncselekmény megvalósulása kritériumait illetően irányadónak tekinti a 155. számú Büntető Kollégiumi állásfoglalást - a forgalomba hozatal - és a kereskedelem - fogalmára, mint elkövetési magatartásra adnak irányadóul szolgáló és alkalmazandó értelmezést.

A kábítószerrel visszaélés forgalomba hozattal történő elkövetése olyan komplex, s folyamatnak is tekinthető cselekményegység, amely az átadáson - az szükségszerű - túl több rész-cselekményből állhat. Az eladást lebonyolító eladó és a vásárló(k) tevékenysége csak a két pólus, viszont ahhoz, hogy megteremtődjön a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének a lehetősége, további tevékenység elvégzése és személyek igénybe vétele szükséges. Így a több országot érintő bűncselekmény esetén - amely a vád és a jelen büntetőeljárás tárgya - előzetes tárgyalásoknak, az eladói, illetőleg vevői körnek, a kábítószer átvétele idejének, helyének, módjának, a továbbvitele irányának, az ezt követő átadásának, a kábítószer megvizsgálásának, tárolásának, az ellenérték kifizetésének, illetőleg egyéb pénzügyi mozgásoknak a megszervezése, megbeszélése nélkülözhetetlen. A jelen esetben a drogfutárok beszerzése Magyarországon történt, s ezek a magyar állampolgárok szállították - a megállapodás szerinti ellenérték fejében - a kábítószer különböző ... országokból ...-ba, ahol II. rendű vádlott élt, s az élettársaként I. rendű vádlott is. A drogfutárok beszerzése, s az ehhez kapcsolódó háttér biztosítása az utóbbi két vádlott tevékenységéhez kapcsolódik, ezáltal a forgalmazási típusú cselekményegység egyik rész-cselekménye - hiszen a drogfutárok beszerzése jelenti a forgalomba hozatal érdekében megvalósított szervező tevékenység kezdetét, első mozzanatát, annak mintegy szükségszerű velejárója is - belföldön valósult meg bűnszervezet keretei között II. rendű vádlott irányításával I. rendű vádlott közbeiktatásával. Annak viszont nincs relevanciája, hogy a már beszerezett drogfutárok egyike az első beszerzést követően a további tevékenységét nem Magyarországról, hanem ...-ból indulva követte el.

Az előzőekben írtak miatt az ítélet tábla nem ért egyet az első fokú bíróság által a joghatóság hiányát megállapító jogi érvelésével, melynek következtében erre hivatkozással a tényállás-részek megállapításának a hiánya a másodfokú eljárásban ki nem küszöbölhető megalapozatlanságot eredményezett [Büntetőeljárásról szóló törvény 351. § (2) bekezdés b/ pont].

A büntetőjogi felelősségről, avagy annak akadályáról való döntés nyilvánvaló feltétele egy tényállás, hiszen az szolgál alapul a jogi következtetésekhez. Az elsőfokú bíróság egyes rész-cselekmények tekintetében nem vitásan nem állapított meg tényállást téves jogi okfejtés folytán, amely az előzőekben részletezetteknek megfelelően megalapozatlansági ok, s annak kiküszöbölésére a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség.

II.rendű vádlott tekintetében felmerült, s az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését maga után vonó megalapozatlansági ok a hatályon kívül helyezés szükségességét kiterjeszti I.rendű és XII. rendű vádlottakra is. Ennek indoka az, hogy II.rendű vádlott cselekménye - a részcselekmények jórésztét tekintve - szorosan összefügg az előbb említett vádlottak cselekményével. Ennek folytán figyelemmel kellett lenni arra, hogy a megismételt eljárásban is rendelkezésre álljanak a bizonyítékok, továbbá annak a lehetőségnek a kiküszöbölésére, hogy a két eljárás eredményeként ne kerülhessen sor - esetlegesen - eltérő tényállás megállapítására.

Az ítélet tábla e három vádlottal szemben a Büntetőeljárásról szóló törvény 376. §-ának (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte az ítéletet és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

A Büntetőeljárásról szóló törvény 378. §-ának (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően iránymutatásként az eljárás tárgyalás előkészítő szakától történő megismétlését írja elő. A bizonyítási eljárás lefolytatása során lehetőség nyílik a Büntetőeljárásról szóló törvény 404. §-ának (4) - (6) bekezdéseiben írtak megfelelő alkalmazására is.

A bizonyításnak az első fokú ítéletben szereplő valamennyi tényállási pont alapjául szolgáló vádirati tényállásra ki kell terjednie, mivel valamennyiben szerepel a hatályon kívül helyezéssel érintett vádlottak valamelyike. A 9/a. tényállási pont megállapításait azonban fellebbezéssel nem támadták.

A megismételt eljárásban a bizonyítási eljárás eredményeként - ugyanakkor döntést hozva a bizonyítási indítványokkal kapcsolatban is - a megállapított megalapozott tényállás alapján lehet állást foglalni a büntetőjogi felelősség kérdésében.

o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o - o -

A hatályon kívül helyezéssel nem érintett vádlottak - III.rendű, IV.rendű, V.rendű, VI.rendű, VII.rendű, VIII.rendű, IX.rendű, X.rendű és XI.rendű - vonatkozásában az ítélet tábla az érdemi felülbírálatra látott lehetőséget. E vádlottak tekintetében az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a büntetőeljárási szabályok betartásával folytatta le, a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat beszerezte, továbbá részletesen megindokolta, hogy az általa konkrétan megjelölt bizonyítási indítványokat miért utasította el.

A bizonyítékok értékelésével és mérlegelésével összefüggésben számot adott arról - meggyőzően megindokolva -, hogy melyeket és miért fogadott el, de azt is megokolta, s nyomós érvekkel alátámasztotta, hogy egyes bizonyítékokat miért vetett el. A bizonyítékok között meghatározó jelentőséggel bírtak azok a telefonbeszélgetések, amelyek elsősorban a vádlottak egymás közötti beszélgetéseit rögzítették, s adatokat tartalmaztak a vád tárgyául szolgáló bűncselekmény részleteire nézve. Ezeket a telefonbeszélgetéseket az érintettek nem egy esetben az egyes részcselekmények elkövetési magatartásának megvalósítása után igen hosszú idő elteltével folytatták, ám a beszélgetés résztvevői ennek ellenére nem kérdőjelezték meg azok megtörténtét.

A titkos információgyűjtés eredményének, mint törvényes bizonyítási eszköznek a felhasználhatóságát vitató védői érvelések - ide értve a több vádlott részéről történő ilyen irányú hivatkozásokat is - nem oszthatók. Ezzel a kérdéskörrel kapcsolatban az indokolásban az elsőfokú bíróság kimerítő részletességgel foglalkozott - 64-68. oldal -, s az ott írtakkal az ítéletábra is maradéktalanul egyetért. Ugyancsak helytálló az az okfejtés és következtetés is, amelyet a titkos információgyűjtés és a titkos adatszerzés közötti eltérő szabályozásból adódóan levont, s kizárólag a nyomozás 2005. április 15. napján történő elrendelését megelőzően rögzített telefonbeszélgetéseket vette bizonyítékkul figyelembe, hiszen titkos adatszerzés nem történt az ügyben.

Az Alkotmánybíróság a 2/2007. (I. 24) AB számú határozatával az 1994. évi XXXIV. törvény 69.§-a (3) bekezdésének, a Büntetőeljárásról szóló törvény 201. §-a (1) bekezdésének b/, c/ és d/ pontjai egyes szövegrészének alkotmányellenességét állapította meg és megsemmisítette 2007. december 31. napjával. Azt is megállapította, hogy a Büntetőeljárásról szóló törvény 206. § (3) bekezdésének 2006. június 30. napjáig hatályos szövege alkotmányellenes volt. Az utóbbi törvényhely azt írta elő, hogy a titkos információgyűjtést a nyomozás elrendelése után titkos adatgyűjtéssé kell átalakítani.

A megsemmisítés időpontjából nyilvánvalóan következik, hogy a megsemmisített rendelkezések 2008. január 1. napjáig a jogrendszer részei voltak, a feltételek fennállása esetén azokat alkalmazni kellett. Az alkotmányellenesnek nyilvánított rendelkezések alapján engedélyezett és lefolytatott titkos információgyűjtés bíróság nyílt eljárásában felhasználni kívánt eredménye ezen időpontot követően sem tekinthető „más tiltott módon” beszerzett bizonyítéknak, értékelése a Büntetőeljárásról szóló törvény 78. § (4) bekezdése alapján - legalábbis ebből az okból - nem zárható ki (Büntető Kollégiumi vélemény 74.).

IV.rendű vádlottnak a nyilvános ülésen az előzőekben hivatkozott Alkotmánybírósági határozatból kiemelt és előadott idézeteivel kapcsolatban az ítéletábra úgyszintén ebből a határozatból tartja szükségesnek a következő mondatok idézését:

„A titkos információgyűjtés és a titkos adatszerzés büntetőjogi eszközként való igénybevétele a demokratikus jogállamban megalapozza az a körülmény, hogy egyes, a társadalom rendjét súlyosan sértő vagy veszélyeztető bűncselekmények elleni eredményes fellépéshez a hagyományos eszközök nem bizonyulnak elegendőnek. A társadalom védelme érdekében olyan módszerekre, eszközökre van szükség, amelyek behozhatják a bűnüldöző szerveknek a bűnözéssel szemben esetlegesen fennálló lépéshátrányát. A vizsgált alapjogoknak a titkos eljárásban alkalmazható módszerek által okozott korlátozása tehát alkotmányosan nem szükségtelen eszköz.”

Visszatérve az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékokat értékelő és mérlegelő tevékenységére, kiemelési igényel a titkos információgyűjtéssel összefüggő indokolás, hiszen az egyes telefonbeszélgetésekre azok konkrét megjelölése, lényegi tartalmának idézése vagy ismertetése útján utalt.

Külön-külön foglalkozott a vádlottnak az eljárás egésze során előterjesztett vallomásával és védekezésével, amelyeknek egyenként összegző értékelését adta. Ezt követően összevetette egymással ezeket a vallomásokat, s mindezek tükrében vizsgálta a további bizonyítékokat, amelyek között a leghangsúlyosabb a titkos információgyűjtés

eredményeként nyert telefonbeszélgetések voltak. E körben elemezte nem csak a telefonbeszélgetések tartalmát, de a vizsgálata kiterjedt azok időpontjára, továbbá arra, hogy mely vádlottak folytattak egymással beszélgetést. E tevékenységéből nyert bizonyítékul szolgáló információk alapján vont következtetést a cselekmény-sorozattal összefüggésben azok anyagi forrásait, a kábítószerfutárok felderítését, a szervező munkát, a csempészés módját, s további kapcsolódó részletkérdéseket - utasítások, intelmek, ügymenet, ellenőrzés, lebukás esetén a következmény, a tevékenységért járó pénz - illetően, amelyeket részletesen felsorolt a 68-tól a 74. oldalakon.

A nyomozás elrendelését követő időszakra vonatkozóan rendelkezésre álló telefonbeszélgetések tartalmának bizonyítékként történő figyelembevétele az eljárási szabályok be nem tartása miatt nem történt meg, azonban az ítéletábra álláspontja szerint sem volt akadálya annak, hogy azokat értékelni lehessen a vádlottak telefonon történt kapcsolat tartásának ténye körében. Így azokból megállapítható volt, hogy a telefon kapcsolat kik között, mely időpontokban milyen gyakorisággal jött létre.

Tényállási pontonként foglalkozott a feltárt bizonyítékokkal, s azokhoz kapcsolódóan foglalt állást abban a kérdésben, hogy melyeket fogadott el, s tekintett a tényállás alapjául is szolgáló bizonyítéknak.

A vádlottak közül III.rendű saját-magára, de a vádlott-társaira nézve is terhelő vallomást tett, amely feltáró jellegű volt, s kiterjedt a bűnössége elismerésére is. IV.rendű vádlott szintén beismerő, bár vallomását megváltoztatta, s csak részben érezte magát bűnösnek, V.rendű vádlott beismerése egy cselekmény-részre vonatkozott, VI.rendű, VII.rendű, X.rendű és VIII.rendű vádlottak nyomozati beismerő vallomása volt figyelembe vehető, minthogy a bíróságon már a büntetőeljárási törvényben biztosított jogukkal élve nem tettek vallomást.

IX.rendű vádlott tevékenységét és magatartását illetően - vallomásában a bűnösségét tagadta - az elsőfokú bíróság III.rendű vádlott vallomását tekintette irányadónak, XI.rendű vádlott esetében pedig a tagadó vallomását elvetette III.rendű vádlott vallomására és a lehallgatási anyagra figyelemmel.

Az ítéletábra álláspontja szerint a hatályon kívül helyezéssel érintett három vádlott vallomásait sem kell kirekeszteni a bizonyítékok köréből, mivel azok az eljárási szabályok betartásával keletkeztek, így az abban foglaltak - főként XII. rendű vádlott társait terhelő nyilatkozatai - az első fokú bíróság által mérlegelt módon továbbra is a bizonyítékok részét képezik.

V.rendű vádlott által be nem ismert öt út vonatkozásában tehát továbbra is rendelkezésre állnak az első fokú bíróság által hivatkozott bizonyítékok, XII. rendű vádlott vallomása is, amelyek folytán a tényállás megalapozott maradt.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése és mérlegelése során az előbbieken összegzett vádlotti vallomások egymással és az egyes tényállási pontokban írt rész-cselekményekhez kapcsolódó bizonyítékok összevetését követően döntött a bizonyítékok elfogadásáról, avagy elvetéséről, s e tevékenységét részletes és meggyőző indokolással támasztotta alá. Ezt tette valamennyi bizonyítékra nézve, ide értve a tanúvallomásokat és a

szakértői véleményeket is. A vegyész szakértői véleményhez kapcsolódóan kifejtette, hogy a csempészett kábítószer nem került egyetlen esetben sem lefoglalásra, ezáltal a tiszta hatóanyag tartalmát becsléssel kellett megállapítani. Ehhez kapcsolódóan arra szükséges utalni, hogy az előbbi megállapítások során a bíróság minden esetben a 108. oldal utolsó bekezdésében feltüntetett adatok - Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézet táblázatából - közül az alsó, a vádlottakra kedvezőbb értéket vette figyelembe.

Az ítélet tábla a hatályon kívül helyezéssel nem érintett vádlottak tekintetében a tényállást alapvetően megalapozottnak találta, az összhangban áll a bizonyítékokkal, az indokolási kötelezettség teljesítését illetően csupán X. rendű vádlottal kapcsolatban szükséges további, az ügyészi fellebbezés igényelte kiegészítés.

Azt a fellebbviteli főügyészség sem vitatta, hogy az elsőfokú bíróság kellően indokát adta annak, hogy miért nem látta megállapíthatónak X. rendű vádlott terhére a további időpontokban elkövetett sikeres kábítószer csempészést. Kifogásolta viszont a drogfutárok beszerzésével kapcsolatos álláspontot.

A fellebbviteli főügyészség átiratának 6. oldalán az ezzel összefüggésben felhívott további bizonyítékok:

- XII. rendű vádlott vallomása, mely szerint ... is küldött ki embereket, de azt nem tudta megmondani, hogy mikor és kiket [27/2007. bü. 333. oldal],
- I. rendű és II. rendű vádlottak között 2005. március 10-én 10:38-kor rögzített beszélgetés tartalma szerint I. rendű vádlott elmondja a II. r-nek, hogy korábban ... sráca is megbukott,
- I. rendű és XII. rendű vádlott közötti telefonbeszélgetés 2005. március 10-én 10:11-kor, amikor azt említik, hogy ... két srácának problémája lett,
- I. rendű és III. rendű vádlott között 2005. május 10. napján 11:04 perckor lezajlott telefonbeszélgetés is utal ... két emberére, akiket elkaptak, s már Magyarországon vannak.

XII. rendű vádlott ilyen értelmű vallomását az első fokú bíróság is idézte a 63. oldalon. A május 10-i beszélgetés tartalma bizonyítékként nem használható fel, mert a nyomozás elrendelése után, jogszerűtlenül került sor annak megszerzésére.

A másik két lehallgatási anyagra utalással az ítélet tábla kiegészíti az első fokú bíróság indokolását - a teljesség igényével -, azonban a megyei bíróság az ugyanilyen értelmű, ugyanezen a napon történt beszélgetés tartalmát összevetette egy későbbi beszélgetés tartalmával, s a bizonyítékok kiegészítése sem ronthatja le az első fokú bíróság mérlegelésének eredményét, mely szerint az utóbbi lehallgatási anyag kérdésessé tette a március 10-i beszélgetések valóság-tartalmát (99. oldal). A kiegészített bizonyítékok miatt még kétségesebbé vált, hogy X. rendű vádlott beszervezett-e egy vagy két személyt, s az ő tevékenységükkel kapcsolatos további tények kétséget kizáró megállapítására nincs kellő adat, mint ahogyan ezt a következtetést vonta le az első fokú bíróság is.

Ilyen körülmények között az ítélet tábla a X. rendű vádlottal kapcsolatban megállapított tényállást megalapozottnak találta, az indokolási kötelezettség elmulasztását sem lehetett megállapítani, ezért az ő vonatkozásában az ügyészség hatályon kívül helyezésre irányuló indítványának nem adott helyt.

Az ítéleti tényállás további részeit illetően az iratok tartalma alapján a Büntetőeljárásról szóló törvény 352. §-a (1) bekezdésének a/ pontja alapján szükségessé vált kisebb mértékű helyesbítés és kiegészítés:

XI.rendű vádlott anyai nagyszülője I.rendű vádlottnak.

VIII.rendű vádlott VII.rendű vádlottat a ...-on élő unokatestvére révén ismerte meg 1997. évben. VII.rendű vádlott 2001. nyarán felkereste VIII.rendű vádlottat és kirándulni invitálta, megnyugtatta, hogy a költségeket ő fogja fedezni, s az ténylegesen így is történt.

A 40. oldalon található táblázat III.rendű vádlottat érintő részében a tényállási pontoknál fel kell tüntetni az 1/B tényállást is, az összes hatóanyag tartalom 5977 gramm, amelynek nagysága a jelentős mennyiség alsó határának 149-szerese.

IX.rendű vádlott tevékenysége - 6. tényállás ... - 5000 gramm tiszta hatóanyag tartalmú kokainhoz kapcsolódik, amely a jelentős mennyiség alsó határának 125-szöröse.

A vádlottak személyi adatait érintően rögzíti az ítéletábra, hogy VIII.rendű vádlottnak 2010. március 30-án a második gyermeke megszületett.

Az előzőekben részletezett kiegészítésekkel és helyesbítésekkel a tényállás az érdemi felülbírálattal érintett vádlottak vonatkozásában már mindenben megalapozott, s azt a Büntetőeljárásról szóló törvény 352. §-ának (2) bekezdése alapján a másodfokú elbírálás során irányadónak kell tekinteni.

Az ítéletábra e vádlottak tekintetében nem észlelt olyan megalapozatlansági okot, illetve eljárási szabálysértést, amely hatályon kívül helyezéshez vezethetne.

Az eddig részletesen kifejtettek értelmében, az elfogadott bizonyítékok alapján és a megalapozott tényállás miatt a felmentésre irányuló - IX.rendű és XI.rendű vádlottakat érintően - fellebbezések nem foghattak helyt, mivel azok a bizonyítékok mérlegelését támadva vitatták a tényállást, s a bizonyítékok felülmérlegelésével eltérő tényállás megállapítására a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség.

A tényállás alapján a vádlottak bűnösségére levont következtetés okszerű, s a cselekmények jogi minősítés is - IX.rendű vádlott kivételével - valamennyi vádlottnál helyes. Az e körben írtak messzemenően és maradéktalanul helytállóak, ide nem értve azonban IV.rendű vádlottnál az önkéntes elállásra, míg XV.rendű vádlottnál az alkalmatlan eszközzel elkövetésre - 116.-117. oldal - vonatkozó okfejtést.

IV.rendű vádlott ...-ban egy ... nevű személytől ...-ba történő csempészés útján forgalomba hozatal céljából átvette az összesen 836 gramm kokaint - 2. tényállás -. Bár kétségtelenül a csempésztől elállt, de a kábítószer nem megsemmisítette, hanem az elrejtéssel lehetőséget teremtett annak a más általi, vagy éppen a saját maga részéről más időpontban történő megszerzésére. A cselekménye, vagyis a kábítószer megszerzése a forgalmazás megkezdéseként értékelendő, a kísérlet befejezettsége folytán fogalmilag kizárt az önkéntes elállás.

XV.rendű vádlott egy Caracasban lévő hotelben - 7. tényállás - szintén átvette a 160 gramm kokaint tartalmazó kapszulát, továbbá azok lenyelését is megkísérelte, s ez a törekvése nem járt eredménnyel. Ugyancsak befejezett a kísérlet, ezáltal nem lehet alkalmatlan eszközzel elkövetésről beszélni.

Ezen túl alkalmatlan kísérlet esetén az elkövető tévesen feltételezi azt, hogy a tárgy vagy az eszköz alkalmas a bűncselekmény megvalósítására, holott az valójában alkalmatlan, illetve lehet, hogy az elkövető a bűncselekmény megvalósítására alkalmas tárgyat vagy eszközt választ, de ezeket alkalmatlan módon használja. A kapszulákba helyezett kábítószer viszont nem eszköze a kábítószerrel visszaélés bűncselekményének, hanem az elkövetés tárgya.

IX.rendű vádlott cselekvőssége mindössze abban merült ki, hogy ... részére kábítószer csempészési lehetőséget ajánlott, akit - az érdeklődésére tekintettel - III.rendű vádlottal összeismertetett. Az ezt követő történetekben nem állapítható meg, hogy bármilyen módon és formában részt vett, vagy közreműködött volna - 6. tényállás -. Ez a magatartás nem foglalja magában azt a többletet, amelyet a felbujtói tevékenység igényel, nevezetesen a más bűncselekmény elkövetésére szándékos rábírás. Ugyanakkor azáltal, hogy a lehetőségre felhívta ... figyelmét, továbbá éppen és nem véletlenül III.rendű vádlottal ismertette össze, a bűncselekmény elkövetéséhez nyújtott szándékosan segítséget, amely nem vitásan bűnsegédi bűnrészesség - Büntető törvénykönyv 21. § (2) bekezdés -.

Nincs jelentősége annak a ténynek, hogy IX.rendű vádlottnak nem volt tudomása a kábítószer csempészés konkrét körülményeiről, közöttük a kábítószer fajtájáról és mennyiségéről.

A bűnsegédi bűnrészesség járulékos jellegéből következik, hogy a részes cselekményének a minősítése a tetteséhez igazodik, tehát ... cselekménye határozza meg az összes elkövető cselekményének a jogi minősítését, melyre kihatással van a kábítószer mennyisége, illetőleg az, hogy a cselekmény milyen stádiumig jutott el. E kört érintően utalni kell arra, hogy a kábítószer futárok más esetekben is csupán a kiutazásokat követően szereztek ismereteket arról, hogy milyen mennyiségű kábítószer csempészése a feladatuk és azt milyen módon kell végrehajtani. Az általuk végrehajtott cselekmény jogi minősítése alapozta meg minden más esetben is a további közreműködők büntetőjogi felelősségét konkrétan.

III.rendű vádlott tekintetében a tényállás - 24.-25. oldalon - megállapítja a terhére IV.rendű vádlott beszervezését, továbbá az 1/B/a-b. pontokban írt cselekmény kapcsán az összesen megkapott pénz összegét, s ennek figyelembevételével határozott a vagyoneklobzás körében is az első fokú bíróság. Ezért kerülhetett sor a másodfokú bíróság által a 40. oldalon található táblázat adatainak a helyesbítésére, s a bűnösség megállapításánál az 1/B/b. pontfeltüntetésére is - 118. oldal -. Az első fokú bíróság ténymegállapításai és a jogi minősítése így kerültek összhangba.

A tényállás helyesbítésének eredményeként IX.rendű vádlott magatartása 25.000 gramm kábítószer csempészetéhez kapcsolódik, amelynek tiszta hatóanyag tartalma a jelentős

mennyiség alsó határának 125-szöröse. ...tól ilyen mennyiség került lefoglalásra 2005. május 8. napján ...-ban a repülőtéren.

IX.rendű vádlott cselekménye ezért bűnsegédként elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntette kísérletének minősül - Büntető törvénykönyv 282/A. § (1) bekezdés III. fordulat és (3) bekezdés -.

Az ítéletábra a 122. oldalon az utolsó előtti bekezdést mellőzi, minthogy kifejezett bűnsegédi magatartás csak IX.rendű vádlott esetében volt megállapítható. Az e bekezdésben megnevezett három vádlott - III.rendű, IV.rendű, V.rendű - tevékenysége konkrétan a drogfutárok beszerzésében testesült meg, majd ők tartottak telefonon kapcsolatot a „megbízókkal”, tájékoztatással látták el a beszerezett személyeket, V.rendű vádlott ...-ban - 28. oldal - tolmácsolt, szállást, költőpénzt, mobiltelefont is intézett. Mindezen magatartások a forgalomba hozatali célzattal elkövetett kábítószerrel visszaélés részmozzanatai, tettesi magatartásnak minősülnek.

A bűnszervezet megállapítását illetően egy vádlott kivételével - VI.rendű vádlott - az ítéletábra egyetértett az elsőfokú bíróság érvelésével. A hatályon kívül helyezéssel érintett vádlottak cselekvősségei továbbra is a tényállások részeit képezik, s a tényállás bevezető részében írtak is összhangban állnak a bizonyítékokkal. A három vádlottnak a bűnszervezetben betöltött szerepére, tevékenységére, konkrét magatartásaikra a többi vádlott elfogadott vallomásaiból, s a lehallgatási anyag felhasználható részéből tette a tényállás részévé az első fokú bíróság az ott írt megállapításait. A hatályon kívül helyezés ezen tények megállapíthatóságát nem befolyásolta.

Az ítéletábra azzal is egyetértett, hogy VIII.rendű, IX.rendű, X.rendű és XI.rendű vádlottak tekintetében a megyei bíróság nem találta megállapíthatónak a bűncselekmény bűnszervezet keretében történő megvalósítását.

VIII.rendű vádlott „kirándulásának” költségét VII.rendű vádlott fedezte, de ő szervezte meg az utazás minden részletét is, IX.rendű vádlott csupán ... és III.rendű vádlott összeismertetését bonyolította le. X.rendű - aki munkavégzés kapcsán került I.rendű vádlottal baráti kapcsolatba 2000-ben - és I.rendű vádlott nagymamája, XI.rendű vádlottak kilenc évvel ez előtt, egy alkalommal csempésztett kábítószerrel. Önmagában az egyszeri elkövetés, s ebből adódóan az eseti jelleg nem feltétlenül zárja ki a bűnszervezet megállapítását. Ugyanakkor az irányadó tényállás alapján arra nem volt következtetés vonható, hogy e vádlottak tisztában lettek volna azzal, hogy a tevékenységük egy bűnszervezethez kapcsolódik. A vádlottak bűnszervezet működéséhez csatlakozó tevékenységüket átfogó tudata ellen szól XII.rendű vádlottnál az, hogy ő csak utazott, s tette, amit VII.rendű vádlott mondott és elvárt. IX.rendű vádlott esetében nincs arra adat, hogy a kábítószer csempészet vádbeli módjának gyakorlatára vonatkozó ismeretekkel rendelkezett volna. X.rendű és XI.rendű vádlottaknál pedig az egy személyhez kötődő baráti, illetve hozzátartozói viszony miatt nem feltétlenül következethettek a bűnszervezetben elkövetésre.

Az ítéletábra VI.rendű vádlott vonatkozásában a bűnszervezet megállapíthatóságát illetően nem értett egyet az elsőfokú bíróság álláspontjával. E vádlottat az elkövetés idején a - 14.-

15. oldalon leírt - betegsége súlyos fokban korlátozta abban, hogy a cselekménye következményeit felismerje és a felismerésnek megfelelően cselekedjen. Ennek folytán bizonyossággal nem állítható, hogy kívülállóként felismerte és a tudata képes volt át is fogni egy létező bűnszervezet külső, tárgyi jellegű ismérveit. Ezért az ítéletábra a bűnszervezetben elkövetés megállapítását e vádlottnál mellőzi.

A Büntető törvénykönyv 2. §-ának alkalmazását illetően egyet kellett érteni az elsőfokú bírósággal. VII.rendű, VIII.rendű és XI.rendű vádlottak cselekményének büntetési tétele az elkövetés idején - jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetés - tíz évtől tizenöt évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, jelenleg öt év a büntetés tételkeret alsó határa. X.rendű vádlottnál a büntetési tétel az elkövetés és az elbírálás időpontját tekintve nem változott, 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés. Az enyhítő rendelkezések azonban kedvezőbbek, az utóbbi vádlottnál az elkövetéskori törvény alapján egy év hat hónapra lehetett, jelenleg pedig egy évre lehet leszállni. A vagyonelkobzás ugyan büntetés volt, jelenleg intézkedés, azonban egyformán kötelező a bűncselekménnyel összefüggésben szerzett vagyonra. Összhatásában mindenképpen az elbírálás idején hatályos törvény alkalmazása eredményez kedvezőbb elbírálást.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülmények teljekörűek és hiánytalanok. VIII.rendű vádlottnál ez már úgy pontos, hogy a két kiskorú gyermekes családos állapot az enyhítő körülmény.

Az ítéletábra elsősorban az időmúlásra figyelemmel foglalt állást olyan értelemben, hogy a büntetés súlyosítása nem indokolt, s ebben közrejátszott a beismerő és más vádlott-társat is terhelő vallomás. Ezzel szemben IX.rendű vádlott kivételével a büntetések enyhítésének sem volt indoka, hiszen figyelemmel kell lenni arra a változásra, amely akként jelenik meg, hogy a kábítószerrel kapcsolatban elkövetett bűncselekmények száma az eltelt évek alatt egyre növekedett, a felderített kábítószer mennyisége nő, fajtája bővül, a szervezettség magasabb szintű.

XI.rendű vádlott esetében az elsőfokú bíróság az enyhítő rendelkezés teljes kimerítésével állapította meg a szabadságvesztés mértékét, s nem kifogásolható a próbaidő 2 éves tartama sem, figyelemmel e vádlott hajlott életkorára és büntetlen előéletére.

Az ítéletábra a jogi minősítést megváltoztatva, IX.rendű vádlott cselekményét súlyosabban minősítette, minthogy a tevékenysége jelentős mennyiségű kábítószerhez kapcsolódik. E vádlott büntetlen előéletű, az elkövetés óta öt év eltelt, a bűnsegély és a kísérlet miatt a Büntető törvénykönyv 87. §-a (3) bekezdésének alkalmazása - kétszeres leszállás - lehetővé vált. A konkrét elkövetői magatartását, valamint a belső arányosság követelményét is figyelembe véve az előbbi törvényhely (2) bekezdés c/ pontja alapján a börtön-büntetését egy évre enyhítette, s ehhez igazodóan, az időmúlást is nyomatékosan értékelve csökkentette két évre a felfüggesztés próbaidejének tartamát.

A további vádlottaknál az elkövetéskori jogszabályt kellett alkalmazni, mert az elbíráláskori nem biztosít enyhébb megítélést.

VI.rendű vádlottnál az első fokú bíróság a bünszervezet megállapítása miatt törvénysértően függesztette fel a börtön-büntetés végrehajtását, de törvénysértő volt a próbaidő tartama is. A Büntető törvénykönyv 90. §-ának c/ pontja kizárja a büntetés végrehajtásának felfüggesztését, ha az elkövető a bűncselekményt bünszervezetben követte el. Büntett esetén a próbaidő legrövidebb tartama kettő év - Büntető törvénykönyv 89. § (3) bekezdés -, s a korlátlan enyhítés lehetősége csak a legenyhébb büntetési nem legkisebb mértékéig terjed, más anyagi jogi szabály megváltoztatására nem ad alapot.

Az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetési nem és annak mértéke helyes, a súlyos fokú korlátozottság alapján lehetővé váló korlátlan enyhítés folytán sem elegendő pénzbüntetés a bűncselekmény jellegére, a sorozatos elkövetési módra figyelemmel, hiszen e vádlott esetében is követelmény az egyéni és az általános megelőzés, mint büntetési cél elérése.

Az ítéletábra mellőzte a bünszervezetben elkövetés megállapítását, ezért a szabadságvesztés próbaidőre felfüggesztése törvényessé vált. A próbaidő tartamát a törvény szerinti legkisebb mértékre felemelte.

Az ítéletábra a többi vádlottal szemben kiszabott büntetést a bűnösségi körülményekkel, a bűnösség fokával, a vádlottak terhére megállapított bűncselekmény valós tárgyi súlyával arányban állónak ítélte, s nem észlelte a belső arányosság csorbulását sem.

Az elsőfokú bíróság a vagyonekbevitel körében - helyesen az 1/2008. számú Büntető Jogegységi határozatot hívta fel - részletesen kifejtette az általa figyelembe vett szempontokat, s helytállóan utalt arra, hogy annak mértéke nem függ sem a kábítószerre fordított vagyon mértékétől, sem attól, hogy a tevékenység nyereséges avagy éppen veszteséges volt.

Az ítéletábra pontosította az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összegét, s annak megosztása kapcsán korrigálta a téves számítást, amelyet IV.rendű vádlott esetében az eredményezett, hogy a 2007. december 4-i tárgyaláson az igazságügyi orvosszakértők megjelenésével kapcsolatos 4.800 forint őt terheli, míg V.rendű vádlottnál 1.800 forint összegű kirendelt védői díj került megállapításra 1.500 forinttal szemben.

Az eddigiekben kifejtetteknek megfelelően az ítéletábra a hatályon kívül helyezéssel nem érintett vádlottak - III.rendű, IV.rendű, V.rendű, VI.rendű, VII.rendű, VIII.rendű, IX.rendű, X.rendű és XI.rendű - tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét a Büntetőeljárásról szóló törvény 372. §-ának (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, az ekként nem érintett részében a Büntetőeljárásról szóló törvény 371. §-ának (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

III.rendű, IV.rendű és V.rendű vádlottak előzetes letartóztatásának további beszámítása is a Büntető törvénykönyv 99. §-ának (1) és (2) bekezdésén alapul.

A fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költség összegét a másodfokon eljáró ítéletábra a Büntetőeljárásról szóló törvény 381. §-ának (1) bekezdése alapján megállapította, s részben rendelkezett is annak viseléséről. Az összesen 137.533 forint összegű kirendelt védői díjat arra tekintettel viseli az állam, hogy IV.rendű, VI.rendű és VIII.rendű vádlottak költségmentességben részesültek - Büntetőeljárásról szóló törvény 74.§ (3) bekezdés c/

pont -. A bűnügyi költség további fennmaradó része tekintetében a megismételt eljárásban kell dönten.

Végezetül az érintett vádlottak helyes, illetőleg megváltozott személyi adatai nyertek rögzítést.

Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése folytán a Büntetőeljárásról szóló törvény 368. §-a alapján határozni kellett I.rendű, II.rendű és XII. rendű vádlottak előzetes letartóztatásának kérdésében.

Az ítélet tábla a Büntetőeljárásról szóló törvény 129. §-a (2) bekezdésének b/ és d/ pontjaiban meghatározott okok további fennállására vont következtetést.

A vád tárgyává tett bűncselekmény súlyossága folytán - arra is figyelemmel, hogy I.rendű vádlott hosszú éveken át ...-ban tartózkodott, II.rendű és XII. rendű vádlottak a büntető eljárás alatt szabadságvesztés büntetést töltöttek - a szökés, elrejtőzés veszélye miatt az eljárási cselekményeknél való jelenlétük ezzel a kényszerintézkedéssel biztosítható.

Az kétségtelen, hogy a vádlottak mindegyike eddig hosszú időt töltött előzetes letartóztatásban, azonban a vád, s így az eljárás alapjául szolgáló bűncselekmény elhúzódó, több éven át tartó elkövetési módja, az előbbieken már megnevezett két vádlott közbeeső elítélése annak realitását tükrözi, hogy újabb bűncselekmény elkövetésétől is kell tartani.

A vádlottak előzetes letartóztatásának a fenntartása a Büntetőeljárásról szóló törvény 131. §-ának (5) bekezdése alapján az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárásban a tárgyalás előkészítése során hozandó határozatáig tart.

Debrecen, 2010. évi június hó 9. napján

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Elek Margit sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A másodfokú bíróság ítéletének az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyező része - I.rendű, II.rendű és XII. rendű vádlottak tekintetében - jogerős, míg a jelen másodfokú ítéletben foglalt változtatásokkal a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 12.B.302/2007/244. számú ítélete III.rendű, IV.rendű, V.rendű, VI.rendű, VII.rendű, VIII.rendű, IX.rendű, X.rendű és XI.rendű vádlottak vonatkozásában jogerőre emelkedett és a VI.rendű, VIII.rendű, IX.rendű, X.rendű és XI.rendű vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2010. évi június hó 9. napján

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

- kiadó -